

בע"ח (ירושלים) 26021-02-15 - מאור ברוך נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 26021-02-15 - מאור ברוך נ' מדינת ישראל ירושלים

בע"ח (ירושלים) 26021-02-15

מאור ברוך

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[09.04.2015]

כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

ב"כ המבקש - עו"ד טליה רם

ב"כ המשיבה - עו"ד שרית דרור

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מלוי תפקידו ואיומים. כתב האישום מתייחס לאישור שאירע ביום 18.5.14 בשכונת פסגת זאב בירושלים. על פי המתואר בכתב האישום, בשעת לילה של אותו היום, כאשר סיימו שוטרים לטפל באירוע הפרעת מנוחה במקום והחלו בנסיעה בניידת, הגיע המבקש למקום, דפק על מכסה המנוע של הניידת וקלל את השוטרת אינה גרינברג והמתנדב שאול ברקוביץ. המבקש סירב להזדהות כשהתבקש לעשות כן על ידי השוטרת וכשהיא ביקשה ממנו לעצור צעק לעברה: "למה מי את יצורה, תעופי ממני, אל תדברי איתי בכלל". בהמשך כתב האישום מתואר, כי כשהודיעה השוטרת למבקש על עיכובו סירב לעיכוב, דחף אותה והעיף לה את היד, וכתוצאה מכך נגרמה לשוטרת שריטה על גב ידה השמאלית.

המבקש נעצר על ידי שוטר נוסף, אורן שושני, שנכח במקום, ובמהלך הבאתו לתחנה איים באוזני השוטרת גרינברג בפגיעה בשוטר אורן שושני.

2. לפני בקשה לעיון בחומר חקירה, במסגרתה ביקשה ב"כ המבקש לעיין בתיק חקירה נוסף שנפתח נגדו בחשד לביצוע עבירות נוספות כלפי אותם שוטרים, ואשר נסגר ביום 25.5.14, וכן ביקשה לאפשר לה לעיין ברישום הפלילי והמשמעתי של השוטרים אורן שושני ואינה גרינברג.

3. בראשית הדיון שהתקיים ביום 31.3.15 הודיעה ב"כ המשיבה כי המשיבה נעתרה לחלק מן המבוקש ונאותה לאפשר למבקש לעיין בתיק החקירה הנוסף שנסגר. הנושא שנותר במחלוקת בין הצדדים הוא בקשה לעיון בגליונות הרישום הפלילי והמשמעתי של שני השוטרים. ב"כ המבקש טענה, כי פסיקת בית המשפט העליון המאפשרת עיון בגליונות הרישום הפלילי והמשמעתי של עדי תביעה פורשה בצורה מרחיבה, וכי עיון כאמור נחוץ על מנת לבסס את טענתו כי השוטרים הם שהפעילו אלימות כלפי המבקש.

4. נושא העיון ברישום הפלילי של עדי תביעה כורך בתוכו פגיעה בפרטיותם של עדים אלה. נושא זה זכה להתייחסות נרחבת בפסיקת בית המשפט העליון; בבש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל (פ"ד ס"ב(1) 684) נקבעה ההלכה לפיה על התביעה להעביר להגנה רק את אותו מרשם פלילי אשר הוא רלבנטי וקיימת אפשרות סבירה כי תהיה בו תועלת להגנתו של הנאשם. בית המשפט העליון הדגיש, כי הכוונה היא רק ל"מרשם פלילי", דהיינו, תיקים שהסתיימו בהרשעה, ואין להביא בכלל זה תיקי מב"ד או תיקים שנסגרו. הלכה זו זכתה לפרשנות קונקרטיה בנסיבות דומות לעניינו של המבקש במסגרת בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], שם נקבע:

"העורר אינו מבהיר באופן קונקרטי כיצד קבלת המרשם הפלילי של עד פלוני או אלמוני תשיא תועלת להגנתו, לבד מן האמירה הכללית כי ככל שיתגלה כי איזה מן העדים הורשע בעבירה כזאת או אחרת, יהיה בכך כדי לפגוע במהימנות עדותו. במצב דברים זה, ובהעדר טענות קונקרטיות אשר לתועלת הצפויה לצמוח להגנתו, ברי כי בקשתו של העורר אינה חורגת מגדר 'תקווה ספקולטיבית ורחוקה' שאין בה כדי להצדיק כי בית המשפט יעיין בחומר שבמחלוקת, ולא כל שכן כי החומר יועבר לעיונו שלו ... בהעדר טענה קונקרטית כאמור הבקשה לעיון בגיליונות המרשם הפלילי עולה כדי 'מסע דיג' שתכליתו המעשית אינה ברורה...

אכן, לענין חשיפה לחומרי חקירה וניצולם לטובת הגנת הנאשם זכורה זה מכבר המימרה כי 'אין חקר לתבונת סניגור מוכשר' (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ד 433, 429 (1950)). אלא שבצדק ציינה השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש כי "גם תבונת סניגור נשענת בדרך-כלל על נקודת אחיזה ממשית, ואינה בגדר מעשה קסמים" (עניין התצ"ר, בעמ' 635) ...

קושי נוסף שעלול להתעורר אם תתקבל גישתו של העורר, היא כי כל אימת שיוגש כתב אישום יוטל על התביעה להעביר לעיון ההגנה, לבקשתה של זו, את גיליונות המרשם הפלילי של כל עדיה, וזאת מבלי שהסניגור יידרש לעמוד ברף בסיסי כלשהו בדבר קיומה של אפשרות קונקרטית שהדבר יועיל להגנת הנאשם, לבד מן הטענה הכללית כי אילו תימצאנה אי אלו הרשעות במרשם הפלילי של העדים יהיה בכך כדי לערער את מהימנותם ... ברי כי 'ברירת מחדל' כזו אינה מייחסת משקל הולם לזכויותיהם של העדים."
 5. אשר לרישום המשמעותי של השוטרים, מובן כי ככל שיש להתיר עיון ברישום כאמור, הרי שהעיון יתאפשר רק בתיקים שהסתיימו בהרשעה ולא בתיקים תלויים ועומדים או תיקים שנסגרו מסיבה כזו או אחרת, כפי שנעשה אף ביחס לרישום פלילי (ראו ב"ש (חי) 403/06 מדינת ישראל נ' אברמוביץ' ואח' (פורסם בנבו) וראו גם ת"פ (ירושלים) 44333-09-12 מדינת ישראל נ' יעקב גראד ואח' (פורסם בנבו 7.10.14)).
 - זאת ועוד, גם כאשר המרשם כולל תיקים שהסתיימו בהרשעה, אין הדבר מוביל ישירות למתן זכות עיון בו, והדבר כפוף לבחינת מידת הרלבנטיות של המידע הכלול במרשם להגנת המבקש בהתאם לשורה של מדדים שנקבעו בפסיקה, ובהם הקשר בין מהימנות העד לטיב הרישום וסוג העבירות, חלוף הזמן מאז ההרשעה, הקשר בין האישום עליו העיד לבין הרשעותיו הקודמות, ככל שיש כאלה, הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדות העד, מידת מעורבותו באירוע נשוא האישום ועוד (ראו ע"ח (חי) 9998-08-09 מדינת ישראל נ' מור לוי (פורסם בנבו)).
 6. בענייננו הועלתה טענה כללית, לפיה ייתכן שבגיליונות הרישום הפלילי של השוטרים עדי התביעה קיים מידע שיכול לסייע למבקש בהגנתו, בהוכחת הטענה כי הופעלה כלפיו אלימות מצד השוטרים. טענה כללית זו אין בה כדי להצדיק מתן זכות עיון בגיליונות הרישום הפלילי והמשמעותי של עדי התביעה.
 7. מעל לצורך אעיר, כי לאחר שעיינתי בגיליונות הרישום הפלילי והמשמעותי של העדים אשר הוגשו לי על ידי ב"כ המשיבה, מצאתי כי גם לגופו של עניין אין כל רלבנטיות לאמור במסמכים אלה לצורך הגנתו של המבקש.
 8. לנוכח האמור לעיל הבקשה לעיון בגיליונות הרישום הפלילי והמשמעותי של עדי התביעה נדחית.
 9. זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, כ' ניסן תשע"ה, 09 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.